

PROJEKT PLANINARSKA KARTOGRAFIJA

Projekt Planinarska kartografija pokrenula je Hrvatska gorska služba spašavanja (HGSS) kako bi olakšala sigurnije kretanje posjetiteljima po našim planinama i eventualno priskočila u pomoć žalutalom ili unesrećenom. HGSS kao volonterska služba koja broji 360 spašavatelja u 16 stаница за tzv. hitnu pomoć u planini odlučila je, uz potporu i podršku Ministarstva kulture RH Uprave za zaštitu prirode, Državne geodetske uprave, Nacionalnih parkova, Parkova prirode i Ministarstva turizma, objaviti recentne planinarske karte.

Uvod

Od pamтивјека nastojali su ljudi urediti svoj život na zemlji. U prvo vrijeme bilo im je teško pronaći utočišta od studeni i gladi. Skrivali su se po pećinama, naučili su ložiti vatu, izumili su orude, i to najprije od kamena, a zatim od mjedi i željeza. Pomoću tog oruđa ljudi su popravljali svoje stanište, branili se od divljih zvijeri, a i lovili ih. Poslije su počeli obradivati zemlju, sijati žitarice i druge korisne biljke čijim su se plodovima hranili. Odlazili su na dan dva hoda od pećina i vraćali se puni dojmova i uz vatu pričali i pričali, a pojedinci su počeli i nešto crtati po stijenama pećine.

Ljudski život nije vječan. Mnoge nevolje skraćuju njegovo trajanje. Što je život čovjeka teži, što je bijedniji njegov stan, što je lošija njegova hrana, to je slabije njegovo zdravlje. Obično (statistički) čovjek živi 60 do 70 godina, a mnogi odu i u cvijetu mladosti. Što skraćuje ljudski život, što spriječava čovjeka da ne živi dulje? Ljudske nevolje i bolest. Da bi čovjek mogao poživjeti, treba udisati čist zrak, dobro se hraniti i ne se umarati previše. Malo se tko može naći među onim sretnicima kojima je to sve dano. Obično čovjek ne pazi na prehranu, nedovoljno spava, boravi i živi u prostoriji kojoj nedostaje dnevognog svjetla i svježeg zraka.

Tko suncu prozore zatvara, bolest vrata otvara!

Ne družimo se više kao prije. Ostajemo u kući ležeći ili sjedeći uz televizor ili računalo. Iz dana u dan takav život ostavlja tragove i čovjek počinje poboljjevati i venuti. Bolest se može i ugnijezditi.

Dok pamet dođe, zdravlje prođe.

Medicinska znanost nije samo proučila znakove bolesti, ona ne ukazuje samo na sredstva za liječenje, već je pronašla i načine pomoći kojih se zdravlje može sačuvati i kako bolest spriječiti.

Lijepa čud – pola zdravlja.

Svi se želimo dobro osjećati, da smo sposobni za dnevni posao, ali i za uživanje odnosno odmor nakon dnevног ili tjedног rada. Želimo biti zdravi, sretni i sa što manje nemira i nesigurnosti. Dobro zdravlje zahtijeva zdravlje duše i tijela. To je ono što znamo od davnina, ali zaboravljamo i zanemaruјemo kretanje i odmor u prirodi. Čovjek ima duševno i tjelesno zdravlje: čim je bistriji, tim je miliji, čim je okretniji, tim je draži, čim je ustrajniji, tim je sposobniji, čim je brži, tim je vredniji. Sve te sposobnosti unapređuju gimnastika. Gimnastika (od grčke riječi *gymnos* = gol) znači tjelesna vježba koju je izvodila grčka mladež, a sport je igra, razonoda, okrepa i odmor. U tako odgojenom tijelu nalazi se plemenita duša i čista svijest. Tada možemo govoriti o čovjeku u kojem stoluje ljepota i dobrota (*kalokagatija* = grč. *Kalos* – lijep + *kai* – i + *agathós* – dobar), savršenstvo, skladnost – što su bili idealni starogrčkog odgoja. Time ne otkrivamo ništa novo, ljudi su i u davna vremena poznavali istine za koje mislimo da su tekovine našeg doba.

Planinarstvo

Znameniti hrvatski znanstvenik i istraživač, geolog, sveučilišni profesor i akademik, dekan Filozofskog fakulteta i rektor Sveučilišta u Zagrebu, Gjuro Pilar osnivač je Hrvatskog planinarskog društva (1874.). Akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu objelodanjuje 1890. godine značajno djelo svoga prvog člana Gjure Pilara *Geografske koordinate ili položaji glavnih točaka Dalmacije, Hrvatske, Slavonije i djelomice susjednih zemalja, imenito Bosne i Hercegovine, Istre, Kranjske itd.*, nastalo na temelju nove vojno-topografske karte Austro-ugarske monarhije mjerila 1:75 000.

Podsjetimo da su Hrvati 1874., kao deveti narod na svijetu, osnovali planinarsko društvo i to mnogo prije drugih naroda s duljom planinarskom tradicijom. Mnogi znanstvenici, akademici, rektori i sveučilišni profesori bili su (i još su) aktivni članovi hrvatske planinarske udruge, a nerijetko i njezini istaknuti dužnosnici.

Topografija

Već oko 1800. postoje kod svih vojnih štabova posebni odjeli za topografsku izmjeru geodetskim stolom te za izradu i litografsku reprodukciju karata. To su tzv. specijalke mjerila 1:75 000 na kojima je reljef prikazan "šrafama" na osnovi Lehmannove skale u crnoj boji. Od tog doba datira monopol vojnih ustanova (Militärgeographisches Institut) na karte mjerila (Militärmass):

$$1:12\,500 \text{ (6 cm} = 1000^X\text{)}, 1:25\,000 \text{ (3 cm} = 1000^X\text{)} \text{ i } 1:75\,000 \text{ (1 cm} = 1000^X\text{)}$$

1^X = je vojnički korak od 75 cm.

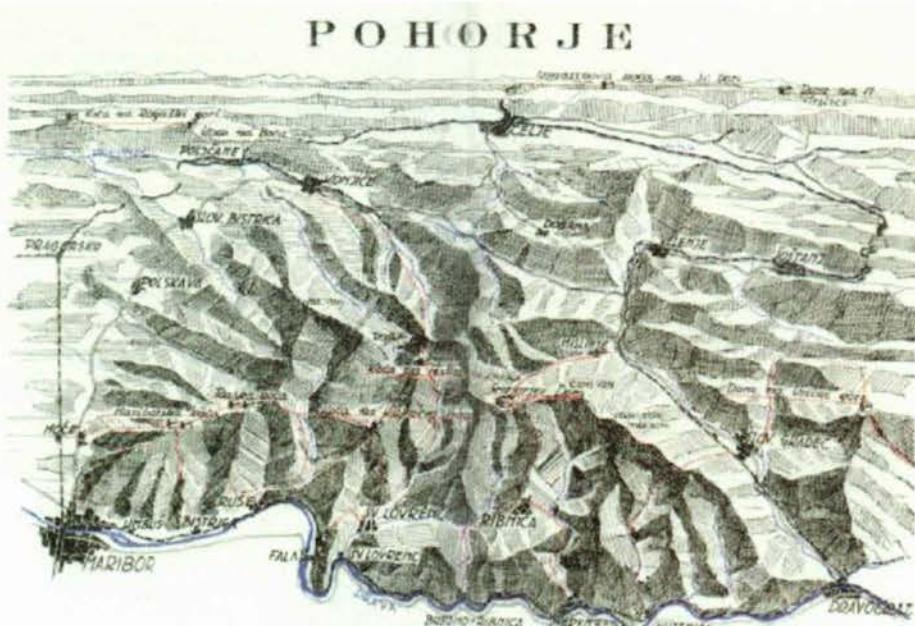
Svi listovi topografskih karata imali su utisnut žig i bili su u mapama s oznakom VOJNA TAJNA.

Vojni kartografi i oficiri posjedovali su praktični *daljinomjer*. Normalnim planinarskim korakom po markiranoj planinarskoj stazi možemo prijeći udaljenost od 4 do 5 km na sat. Prilikom planinarenja preporučujemo polagani hod od 100 koraka u minuti i odaberimo srednji tempo primjeren grupi.

Danas, nakon 200 godina, tiskane su prve *Planinarske karte Hrvatske* na kartografskim originalima Državne geodetske uprave (DGU). Sva dosadašnja planinarska kartografija bila je manjkava. Primjerice, vrlo često slušamo u vijestima o orkanskoj buri kod Sv. Magdalene koja je negdje na Jadranskoj magistrali. Pronadite ju? Možda imamo jeftina izdanja atlasa Hrvatske pa ne znamo na karti pronaći Sv. Magdalenu? Planinari su upotrebljavali i auto karte. Snalažili su se na sve moguće načine.

Bilo je i kartografskih pokušaja u ex državi, ali su te karte bile više ili manje pouzdane. Tako možemo u prvom *KALENDARU Saveza planinarskih društva* iz 1934. godine pročitati na 17. stranici: "... pregledne karte sada su samo za neka područja, a koja nam na svojstven način predviđaju teren. Budu li, naravno, naši članovi odobrili takav način preglednih karata, nastavit ćemo objavljuvanjem sličnih karata naših planina".

Kuće crveno podvučenim imenima vlasništvo su Slovenskog planinskog društva
Crvene crte znače glavne pristupe kušnji

Idejni projekt

Hrvatska gorska služba spašavanja je dobrovoljna služba spašavanja zalutalih ili unesrećenih planinara, izletnika ili stranih turista. HGSS djeluje preventivno preko predavanja u planinarskim školama (izletnička, markacijska, speleološka, penjačka, skijaška, vodička škola) ili prilikom predavanja đacima "Škole u prirodi".

Zlo je tko ne zna, a učiti mu se ne da!

DGU je podijelila svim školarcima topografsku kartu 1:25 000 kraja gdje im se nalazi škola. To je svakako hvale vrijedna inicijativa!

Dužina starosti je ogledalo života u mladosti!

Da bi olakšali sigurnije kretanje posjetiteljima po našim planinama i priskočili u pomoć zatalatom ili unesrećenom, gorska služba spašavanja pokrenula je, uz podršku Ministarstva turizma i prometa, Državne geodetske uprave i drugih, projekt *Planinarska kartografija*. Cilj projekta je izrada planinarske karte (zemljovida) i planinarskog vodiča, tj. priručnog zemljopisa.

Primjereno sadržaj karte iziskuje njenu reambulaciju od strane tima HGSS-a, sa portabl (*od lat. portare – nositi*), tj. prenosivim GPS-uredajem *Garmin GPSMAP 76 CSX* uz potanko upoznavanje o prohodnosti i stanju markacija na planinarskoj stazi (ruti) te uz pažljivo proučavanje geografskih i prirodnih resursa, gospodarske infrastrukture, kulturnog nasljeđa i drugog. Recentnu topografsku GPS-izmjeru objekata i planinarskih staza treba objektivno pridružiti cjelini, tj. službenoj topografskoj karti, zatim ju prostorno (digitalnom fotografijom) jednoznačno odrediti, nadopuniti s atributima količine i vrijednosti te opisati izvorna imena rudina.

Kartografska znanost ima tradiciju koja garantira korisniku topografske karte ne samo *čitljivost* već mu oblikom, tj. tipom slova daje do znanja da se naziv odnosi na potok, rijeku, gorski lanac, rudinu ili lokalitet. Potrebno je izraditi mnoštvo skica, crteža, digitalnih fotografija, a valja se konzultirati s uglednim stručnjacima voljnim (od srca) da ostvare za-mišljeno. Odabrani podaci služu se u sadržaju, pouzdanu i preglednu cjelinu svima kartografski razumljivu. Nacrti, planovi kao i planinarske karte zahtijevaju čitljivost, preglednost, potpunost, zornost, estetsku i kartografsku reprodukciju.

Planinarenjem odnosno geološkim, pedološkim, hidrološkim, biološkim rekognosciranjem terena zamjećujemo prostorne objekte, oblike i veličine te usvajamo raznovrsna iskustva za naprijed, nazad, sprijeda, straga, gore, dolje, ovdje, ondje, ravno, okuka, dugu, kratko, tan-ko, debelo, oštro, šiljasto. Tako znamo i odredene pojmove za velik, malen, visok, dubok, ni-zak, gornji, ispod, izvan, unutar, desno, lijevo, dug, širok, metar, pola metra, jednako, duže, kraće, površina, tijelo, brid, kut, ugao, oblo, krug, odnosno pojmove za ulaz, izlaz, prolaz, prijelaz preko ulice, potoka, granice i gorski prijelaz. Pod *brod* podrazumijevamo mjesto prohodnosti široke rijeke (Slavonski Brod, Brod na Kupi, Brod Moravice, kažemo i prebro-dio je bolest). Sve to pojednostavili su kartografi svijeta oblikovanjem simbola i znakova koji se lako pamte, a pridodani su svakoj topografskoj karti.

Pouzdanost

Znanje koje daje geodezija (zemljomerstvo), odnosno zemljopis i zemljovid u srednjoj školi veoma je važno, jer kako bi bez *brojnih i prostornih* podataka uopće mogli spoznati Svijet, i navikavati se na točnost, dosljednost, pravilnost, temeljitost, urednost i red, i ako se radi npr. o granici sa susjedom ili susjednom državom. Samo jedan nejasni detalj na karti ili ri-ječ za toponom mogu prouzrokovati veliku štetu. Potrebno je stoga da svaki inženjer geode-zije, tehničar, kartograf, a danas i informatičar ovlađa tehničkim kartografskim pismom. Standardi (normativni) kartografskog pisma služe u prvom redu za opisivanje topografije te-reна па se tako izbjegavaju sve teškoće i nejasnoće koje bi mogle nastati kada bi se primje-njivao isti font slova za rijeku, brdo, grad ili selo. Kartografi su odabrali jednostavan i skla-dan tip slova koji se lako i brzo pamti. Kartografski skup pravila za upotrebu pisanih zna-kova (slova, znamenaka, razgovodaka i drugih) i nije tako velik niti je komplikiran da ga pi-smen čovjek ne bi ovako ili onako simbolom mogao prepoznati. Još je Platon pred svoje uče-nike postavio zahtjev da prvo moraju usvojiti mjeriteljsko znanje, pa tek s estetskim, etičkim i duševnim ustrojstvom uči u svijet ideja, svijet najviših vrijednosti.

Rezultati

Do sada su objavljene sljedeće turističko-planinarske karte: MOSOR (2005.), OMIŠKA DINARA (2006.), KOZJAK (2007.), LASTOVSKO OTOČJE (2008.). Uz kartu je pridodata knjižica džepnog formata u kojoj su opisane zemljopisne i prirodne osobine, kulturna i povi-jesna baština te planinarski i rekreativni sadržaji. Na taj se način promoviraju mnogobroj-

ne ljepote naše domovine. Osim za promicanje turizma, služe i u nastavi, preliminarnim idejnim projektima u urbanizmu, prometu, zaštiti kulturne baštine i zaštiti okoliša.

Mnogo je ljudskih života spašeno zahvaljujući pravodobno ukazanoj pomoći koju pružaju članovi HGSS-a po pravilima medicinske struke i planinarskih vještina (orientacija, visoko gorsko penjanje, fizička pripremljenost i *veliko srce*). Dosadašnji rezultati projekta otvaraju i nove mogućnosti u području preventivnog djelovanja HGSS-a.

Lakše je spriječiti nego liječiti!

U ime svih stanica HGSS (16 stanica s 360 spašavatelja) unaprijed *HVALA* na razumijevanje i potpori u dalnjem radu na projektu *Planinarska kartografija*.

Sa željom da ove planinarske karte budu prihvaćene i svima dostupne pozivamo sve na planinarsko-geodetsku suradnju.

Rudolf Schwabe, Božidar Kanajet i Stanislav Frangeš

HRVATSKA NA KONFERENCIJI "Trimble Dimensions 2009" U LAS VEGASU

Međunarodna konferencija korisnika Trimble tehnologija i rješenja održana je od 23.-25. veljače 2009. godine u Las Vegasu u američkoj saveznoj državi Nevadi. Iako su se organizatori, zbog nepovoljne gospodarske situacije u svijetu, dvoumili o svrshodnosti organizacije takvoga skupa, odziv je nadmašio sva očekivanja. Ukupno je bilo više od 2.400 registriranih sudionika iz 67 različitih zemalja, oko 20% više nego na prethodnoj konferenciji održanoj 2007. godine na istom mjestu. Zastupljene su bile javne službe, akademski zajednici, razvojni centri velikih tvrtki, kao i veliki broj korisnika najsvremenijih geodetskih mjernih tehnologija i softvera iz većih geodetskih kompanija. Skup je bio izvrsno organiziran. Zbog velikog broja sesija, od kojih su se neke odvijale na španjolskom i mandarinskom (!) jeziku, svakom je sudioniku mjesec dana unaprijed bila ponudena mogućnost izrade osobnog rasporeda i rezervacije mjesta u predavaonicama.

Pored izložbe najnovije mjerne opreme i softvera, organizirano je preko 120 predavanja iz područja građevinarstva, 115 predavanja iz područja geodetske izmjere, 25 iz područja infrastrukturnih GNSS mreža, 15 vezanih uz geoinformacijske sustave, 25 uz mobilnu izmjedu, te 15 uz upravljanje mobilnim resursima. Sva su predavanja trajala 60 minuta, s govornicima iz razvojnih tehnoloških centara, privatnog sektora i akademiske zajednice. Dakle, nije se radilo o prezentaciji proizvoda organizatora, nego o globalnom susretu stručnjaka iz područja građenja, geodezije, geoinformacijskih sustava i s njima povezanih proizvodnih alata.

U ovom ćemo prikazu posvetiti pozornost predavanjima vezanim uz geodeziju i geoinformacijske sustave, iako treba naglasiti da u području građenja sve češće susrećemo softverska rješenja za integraciju gradilišta: baze podataka koje u stvarnom vremenu objedinjuju podatke o vozilima, materijalima, ljudima, rokovima; sve je to obogaćeno trodimenzionalnim prikazom i simulacijama.

Predavanja iz područja geodezije bila su podijeljena na sljedeće tematske cjeline:

1. Privatni geodet – postavljanje novog smjera
2. Javna izmjera – oslobođanje potencijala
3. Arhitekti, inženjeri i konzultanti u transportu – izazovi navigacije
4. Ispitivanje tržišta i prilagodba novim uvjetima
5. Primjenjena produktivnost.

Kao zanimljivost vrijedi istaknuti da su rješenja za virtualne referentne mreže imala svoju zasebnu tematsku cjelinu pod naslovom "Infrastructure Track". Na sličan način su organizira-